

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ב) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ג) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ד) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ה) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ו) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ז) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ח) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ט) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(י) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יא) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יב) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יג) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יד) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(טו) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(טז) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יז) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יח) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(יט) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כ) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כא) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כב) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כג) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כד) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כה) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כו) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כז) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כח) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(כט) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃
(ל) וְיָלַד אֶת־רֵשֶׁת׃

הגהות הב"ח

(א) גמ' מקמ' דשמעיה
מרי דשמעאל וכו' לכתר
דשמעיה כו' (ב) ישי'
דרי' לוי שטמן וכו' ויחזקה
כדומיה ויגביהנה ויטעה:
(ג) תוב' דרי' מקמ' וכו'
טלטול כרברי אלעזר כן
תדלי:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואי שטמן וכו'
בין שדקתו לישלו בשבת
ע"י לעיל דף תג ע"כ תוס'
ד"ה דכרע שללול:

לעזי רש"י

ק"ט. ט. מע"ל.

מוסף דע"י

[illegible]

במה טומנין פרק רביעי שבת

לא מאוס כלאים. דלן וז שחילה: ולא מאוס מעשר. דנימא צולה
לה אגב קרקע ויהי הוא כלוקטא ממחלה ויהא נרץ לעשר על
הנוסף שמה ניתוסף: ויטעין בשבט. שאחזה במקלט עליה
המגולין ולא חיש אס העפר נחו מאליו וה"ה לסניקוסמא:

לא משום כלאים ולא משום שביעית ולא משום מעשר וניטלין בשבת תיובתא: **מתני'** לא כסוה מבעוד יום לא יכסנו משתחשך כסוה ונתגלה מותר לכסותו ממלא את הקיתון ונותן לתחת הכר או תחת הכסת: **גמ'** אמר רב יהודה אמר שמואל כמותר להטמין את הצונן אמר רב יוסף מאי קמ"ל תנינא ממלא אדם קיתון ונותן תחת הכר או תחת הכסת אמר ליה אביי טובא קמ"ל דאי ממתנ"ה הוה אמינא ה"מ דבר שאין דרכו להטמין אבל דבר שדרכו להטמין לא קמ"ל אמר רב הונא ⁽⁶⁾ (אמר רב) אסור להטמין את הצונן והתניא רבי התיי להטמין את הצונן לא קשיא הא מקמיה ⁽⁶⁾ דלישמעיה מר' ישמעאל ברבי יוסי הא לבתר דלישמעיה ⁽⁷⁾ כי הא דיתבי רבי ואמר אסור להטמין את הצונן אמר לפניו רבי ישמעאל ברבי יוסי אבא התיי להטמין את הצונן אמר ⁽⁸⁾ ככר הורה זקן אמר רב פפא ⁽⁹⁾ כנא וראה כמה מחבבין זה את זה שאילו ר' יוסי קיים היה כפוף ויושב לפני רבי דהא רבי ישמעאל ברבי יוסי דממלא מקום אבותיו הוה וכפוף ויושב לפני רבי וקאמר כבר הורה זקן אמר ליה רב נחמן לדרו עכרית אטמין לי צונן ואייתי לי מיא דאחים קפילא ארמאה ⁽¹⁰⁾ שמע רבי אמי ואיקפד אמר רב יוסף מ"ט איקפד כרבותיה עכיד חדא כרב וחדא כשמואל כשמואל דאמר רב יהודה אמר שמואל מותר להטמין את הצונן כרב ⁽¹¹⁾ דאמר רב שמואל בר רב יצחק אמר רב ככל שהוא נאכל כמות שהוא חי אין בו משום בשולי נכרים ⁽¹²⁾ (הוא) סבר ⁽¹³⁾ אדם חשוב שאני: **גמ'** דאע"פ שאמרו אין טומנין אפילו בדבר שאינו מוסיף הבל משחשבה אם בא להוסיף מוסיף כיצד הוא עושה רשב"ג אומר נוטל את הסדינין ומניח את הגלופקין או נוטל את הגלופקין ומניח את הסדינין וכן היה רשב"ג אומר ⁽¹⁴⁾ לא אסור אלא אותו מיחם אבל פינה ממיחם למיחם מותר השתא אקורי קא מקיר לה ארתוחי קא מירתח לה ⁽¹⁵⁾ יטמן וכיסה בדבר הניטל בשבת או טמן בדבר שאינו ניטל בשבת וכיסה בדבר הניטל בשבת הרי זה נוטל ומחזיר ⁽¹⁶⁾ יטמן וכיסה בדבר שאינו ניטל בשבת או שטמן בדבר הניטל בשבת וכיסה בדבר שאינו ניטל בשבת אם היה מגולה מקצתו נוטל ומחזיר ואם לאו אינו

מנגלה הקדרה ואחוריה. אבל עמנו ויכסה בדבר שאינו יעיל או אפי' טמן בדבר היטול וכסה ויכסה שאינו יעיל אף מנקת פיה מנגלה לא יטול דלין לו כימה האחרונה. ואולי פנה סביביוהו וחילל וזה היטול הוא ויחזונה בדפניהם (ו) ויטעו על דבר ויפול הכסברי כי הוא דחטן לקמן (מרק טטל דף קמז): האבן שעל פי החצית מטה על דבר הויא טפולת אבן הימה בין החציות מנגיניה ומטה על דבר והיא הייפולת אבן ויחזונה החס בשכח אבן צמניה נעשה בסיס לדבר האסור והיא אבן המנוגה ממקומו הוא טפולת אבן ויחזונה ויפול מאליו:

הרי
ומגולות מקצתן ועל כן אומר ר"ת דלא חשיב כמתיב * כיון שעשו
מגביהין מעל גבי השלחן עזמות וקליפים וכו' ואזורים ממקל אח
חרם שטחיסים על הקדרה שהקדרה בצלעה בתוכה ופי אפשר לנער
דבר העיסל ועמלה מן הקדרה מילא כל הקופה בדבר שאני יטל

22.

[illegible]

אִלּוּ היה ר' יוסי קיים היה בן־בן
בן. פ"י דבינו שלמה מחמת
שיאיתו דהא ר"ה היה גדול מרבי
דלמנחם בפי"ח דלדנ"ה ודף י"ז (ושם)
יחמר ליה רבי ישמעאל לרבי יוסי
לר' חמא בר ביסנא כדברי רבי
יוזבא רך לו כדברי אבא אמר ליה זה
לדברי רבי אומר ליה אמר ליה זה
לדבורים עלי דלדס גדול הוא שמעת
יברי הרב ושומע דברי התלמיד ור"ת
מפרש דודאי מחמלה היה רבי תלמידו
של רבי יוסי אבל חמ"כ מתחכם רבי
נדקאמ"ה חסד ור' חמא סבר דרבי ריש
שיבטא שמינ' חמא גביה ומתקדן
ממעמתיא: **ביצד** הוא עושה
שב"ע אומר גומל את הסדינין ב"ה.
וראה לר"י וזה"ר פוריות דל"ג כ"ד
הוא עושה דרשב"ג פליג אה"ק דל"ג
אבל אלא להחליף אצל החלף אקור
רשב"ג שרי אף להחליף וכו"ש לטול
להחזיר אותו דבר דלא הוי כל כך
מתלה טעמנה והיינו דקאמר וכן היה
רשב"ג אומר כלומר שהיה מיקל
קולא אחריני גבי טעמנה:

אבל פתח מסיחם לסיחם מותר. וליד
להאכל דמיה דעני נפקי כירה
לעיל (לה): כירה דמיה לסיחם מותר
והתם רורא בחימומון לקי וי לאסור
בשחא זון אכל הכא גבי טעמנה כל כמה
הוא זון עפי שפיר דמי דלאחר לעיל רבי
אמר להטמן את האזן ויבי לא דע
ועיל דמותר להטמן את האזן וי לא דע
שמעיה וי חתונה הכא דשירי ויבי הכא
דיוקא דמזבח מילתא נסתחין לקי שפיה
דלא מזבח מיהא ויבי אלא להטמן.

בְּיַד יְהוָה (וי"א):
 דְּבַר שְׁאֵינִי יוֹשֵׁל. הַקֶּשֶׁת בְּקוֹנֵי
 יָמַי וְיִצְהָרָה יוֹנֵה עַל זֶה דְּחַק
 בֵּין הַחַיִּים מְגַבִּיהָ כִּי וּמִחֵן דַּה
 נִעֲשֶׂה בָסִים לְדִבְרֵי הַאֲסוּר וְקִשָּׁה דְּאִי
 הַמִּקְלָה הִיא נִטֵּל וּמוֹחִיר מֵהַ בֵּין
 דְּרִי' בְּמִנְיָה אִפִּי' לִהְיוֹת עַל זֶה
 אֵת הַקִּישוֹר וְהוּא פְּלוֹת אִפִּי' אִין
 (קמא). נִיטֵל תָּן בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים
 מְמַנִּית וְהִיא מִיִּיר בְּכִסּוֹ כַּעַן כְּלִי
 יִמְרֵד כְּגוֹן שֶׁעָנָן הַקְּדוּשָׁה
 אֵלָּא יִטְלֹל דְּבַר שְׁאֵינִי נִיטֵל בְּיָדִים (ס):
 אִין

עין משפט
גר מצוה

כַּח אִי מִי פִיד מוֹלֵל שֶׁתֵּ
הֵלֵךְ דַּ מְּתֵן לֵאחֹר קֵס
טוֹשִׁיעַ אִרְיֵס יִמְנֵן דֵּטן סִפְקָא
ד:

ל ב מִי שֶׁ טוֹשִׁיעַ שֶׁס
סִפְקָא:

ל א ב מִי פִידוּ מַחֲלָטָה
מַחֲלָטָה אֶקְרִיבֵהוּ הִלֵּ
לֵאחֹר לֵאחֹר יִמְנֵן קִיג סִפְקָא
שׁוּרִים יִיד יִמְנֵן קִיג סִפְקָא
א:

ל ב ד מִי פִיד מַחֲלָטָה
שֶׁתֵּ הֵלֵךְ דַּ מְּתֵן
לֵאחֹר קֵס טוֹשִׁיעַ אִרְיֵס יִמְנֵן
דֵּטן סִפְקָא:

ל ג ה מִי שֶׁס הֵלֵךְ ה
טוֹשִׁיעַ שֶׁס סִפְקָא ה:

ל ד ו (מִי) קֵס שֶׁס
טוֹשִׁיעַ אִרְיֵס יִמְנֵן
דֵּטן סִפְקָא:

ל ה ז טוֹשִׁיעַ אִרְיֵס יִמְנֵן
ז:

רבינו חננאל

[illegible]